

РЕШЕНИЕ

№ 3035

гр. София, 07.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **4091** по описа за **2010** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 10730 от 31.05.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № 15827 от 18.05.2010 г. по описа на С районен съд, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция” срещу решение от 03.05.2010 г. по НАХД № 9353 от 2009 г. по описа на СРС, НК, 101 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление /НП/ № 68475 от 05.06.2009 г., издадено от началник АНД, отдел “ Пътна полиция” при С., с което на основание чл. 182, ал.1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на К. В. П. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 (двеста) лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от С. - О., с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови потвърждаване на НП. Сочи се, че съдебният акт следва да се отмени като незаконосъобразен, неправилен и постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон.

В съдебното заседание страните редовно призовани не се явяват и не изпращат

представители.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за основателна и обжалваното следва да бъде отменено.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационния основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 12.05.09 г. в гр. С. ответника по касационната жалба, управлявал лек автомобил марка "О Вектра" с ДК № К 6000 АК. Той се движел по Б. Проф. Ц Л с посока на движение от входа на фирма Технолоджи към Б. А Й и срещу борса „Слатина" бил спрян за проверка от контролните органи на О"ПП" - С.. В резултат на извършената проверка от св. А Лачов на длъжност младши автоконтрольор при зв. „ПП"-01 РУ-С. на К. П. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 68475/12.05.09 г. за това, че същият е управлявал лек автомобил „О Вектра" с ДК № К 6000 АК със скорост 99 км/ч при ограничение за населено място 50 км/ч, като скоростта, датата и часа са засечени с радар TR-4 № 009 с фискална памет, дата и час и са показани на водача, с което е нарушил чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното НП № 68475/05.06.09г., с което на К. П. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП за това, че на посоченото в акта време и място е управлявал л.а. „Опел" с ДК № С 6000 АК със скорост 88 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч., като скоростта, датата и часа са засечени с радар TR-4 № 009 с фискална памет, дата и час и са показани на водача, с което е нарушил чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касационната жалба, подадена от С. - О. е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение при описване фактическата обстановка по слечая, като конкретно и изчерпателно е посочил разликите. Наличието на тези несъответствие между АУАН и издаденото въз основа на него НП водят до невъзможност на наказаното лице да разбере действително извършеното от него нарушение, както и да организира защитата си в процеса. Неопровержимо доказателство в тази връзка е предвидената в закона санкция дефинирана с оглед извършеното нарушение. Законодателят е предвидил, че за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 150 лв. и един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство, а за превишаване над 41 km/h - с

глоба 200 лв. и два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство. Следователно щом в НП е посочено превишение на допустимите 50 км/ч за населено място с 38 км/ч, то се прилага първата от посочените хипотези, а не както е посочена втора.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора С. - О., по повод на която е образувано настоящето производство, за **неоснователни**.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд С. – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 9353 от 2009 г., решение на С районен съд, НК, 101 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.